Ч. 52. Неділя 12 (25) марта 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Бесіда пос. дра Бернрайтера зробила в палатї велике вражінє. Бернрайтер належить до так званої вірноконституцийної партиї, а що як-раз він промавляв за тим, щоби приступити до ревізиї конституциї і установити конституанту, то кажуть, що він виголосив нагробну бесіду дотеперішній конституциї. То однак мусить кождий єму признати, що хоч би й яка реформа виборча не усуне всего лиха, доки не буде переведене обезпеченє поодиноких народностий в Австриї, бо аж тоді може настати мир межи народами в Австриї, коли національні права кождого будуть забезпечені. Тому однак противлять ся Німці, котрі хотять конче бути верховодами в Австриї.

По Бернрайтері промавляв пос. Ґрисль іменем німецких селян з краів судетских і заявив, що они не можуть приняти предлоги правительства, котра кривдить Німців. — Пос. Бянкіні казав, що Хорвати були завсїгди за загальним правом виборчим; они ненавидять верховодства одного народу над другим, мусять однак запротестувати против покривдженя Славян. — Пос. Ольшевский заявив, що польска партия народна виступала завсїгди в обороні загального права голосованя і годить ся з засадами правительственного проекту, однак що до розділу мандатів не лиш Галичинї, але іменно і Полякам стала ся кривда; длятого комісия виборча повинна поробити зміни. Бесїдник заявив ся також за заостренєм постанов закона о стереженю свободи виборів і за реформою реґуляміну по заведеню загального права голосованя. — Пос. Міхейда (Поляк із Шлеска) домагав ся для Шлеска тілько мандатів, кілько припадає після числа душ а також строгого розмеженя народних округів виборчих. Коли то буде переведене, то він і єго товариші будуть з чистою совістию голосувати за реформою виборчою.

Пос. Баєрлє промавляв за утворенєм окремих округів селяньских і промислових яко одинокого средства против взаїмної майоризациї. — Пос. Зайдель заявив ся в засаді за реформою виборчою, але казав, що розділ мандатів єсть для Німців некористний і що села скривджено на користь міст. — Пос. Брайтер висказав переконанє, що засада загального і рівного права голосованя зьєднала бар. Ґавчови щиру симпатию серед широких кругів в Австриї мимо того, що в палатї барони, ґрафи і князї протестують против реформи виборчої. Не змінить то однак факту так само, як тайні наради у ґр. Ґолуховского. Коли ґр. Ґолуховский єсть щирим дорадником Корони, то повинен звернути увагу рішаючих кругів, що тайне аґітованє против паданя прав народови зашкодить Династиї. Ґр. Ґолуховский повинен звернути увагу де потреба, що загальне невдоволенє широких мас може стати ся небезпечним, а коли ним доси не стало ся, то длятого, що на Тронї засїдає Монарх, котрий зазнав так много ударів судьби, і з котрим народи сочувствують. Система курияльна була для многих догідна. Упривилейовані люди не потребували іти в нарід і дивують ся тепер, яким способом може Австрия дати добровільно народови то, що деинде виборювано довгими борбами революцийними. Чи хочете конче революциї в інтересі людий, котрі мають відразу до робити і не можуть понятн поступових постулятів? Коло польске стало ся дуже автономічне і домагає ся розширення автономії, але то не було би нічим иньшим як відданєм народу на ласку і неласку оліґархії. Згодити ся на щось подібного було би самоубийством, було би утворенєм серед Европи інквізицийного пашалику, в котрім ексцеленция Абрагамович відгравав би ролю галицкого Торквемада. Коли автономія має бути розширена, то народови належить ся загальне і рівне право голосованя до всїх тїл автономічних в краю. Без того постулят автономічний не може бути здійстневий. Длятого також бесїдник застерігає ся против внесень

18)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

З другої части останків добувають ще тяжкі олїї. Коли огріти останки ропи до звиш 300 степенів, то виходить насамперед тяжкий олїй, уживаний на смаровило головно до грубших частий всїляких машин. Дуже тяжкі олїї, які виходять при ще більшім огрітю, дають парафіну, котра по остигненю тих олїів підсїдає на верху в видї тоненьких лусок. З парафіни роблять звістні парафінові сьвічки. Наконець виробляють в тих останків ще й вазеліну. Останки огрівають в отвертих кітлах і пускають на них струю огрітого воздуха, а коли зробить ся густа маса, подібна до застиглого смальцю, то єї ще очищують за помочию горячого вугля з костий. Вазеліна буває або зовсїм біла і так мазка як смалець або жовтава і більше лишка. Єї уживають тепер загально в аптиках замість смальцю до роблення всїляких мастий і помад, до маценя всїляких частий машин, щоби не ржавіли а також і на смаровило до возів.

Нобель завів був вже в 1883 року такий спосіб парогоненя (дестиляциї) ропи, що міг рівночасно гонити всї роди нафтових олїїв. Він мав тоді три окремі до того парогонні заведення а в кождім по 14 парогонів, з котрих кождий містив в собі по 1000 пудів ропи. До огріваня уживав він масуду і переробляв на день 180.000 пудів ропи, з котрої добував по 60.000 пудів нафти і спускав єї рурами до рафінериї. Тут в 3 величезних кітлах мішано єї насамперед з квасом сірковим через цїлу годину, а коли нафта підстояла ся, спускано квас і додавано гризучої соди, щоби она сполучила ся з тим квасом, який ще остав ся в нафтї. Наконець переполїкувано нафту водою, щоби відділити від неї соду сполучену з квасом сірковим. Так очищена нафта спливала по 4 годинах по 30.000 пудів рурами до великого резорвоару в пристанї, звідки єї знов спускано так само рурами до зелїзних скринь на кораблях, що везли єї до Астрахана. Парогоненє і рафіноване одного пуда нафти коштовало єго тоді по 8 копійок (около 20 с.) В Баку платило ся позаторік пуд (16·38 кільоґр.) ропи по 6 копійок, пуд очищеної нафти 10 копійок, пуд машинового смаровила (тяжкого олїю) 60 копійок, а пуд масуду 9 копійок.

Що значить нафтовий промисл в Баку, покажуть найлїпше слїдуючі числа. В 1876 р. випродуковала була фірма братів Нобель ще лиш 102 бочок (по 1000 кільоґр.), але вже в 1883 р. аж 104.823 бочок. Всї рафінериї в Баку випродуковали були в тім роцї кругло 180.000 бочок. В першій половинї 1890 р. випродуковано в Баку 1,638.957 бочок, а в 1893 р. аж 4,729.161 бочок самої чистої нафти; з того вивезено в тім роцї за границю 626.610 бочок. Як далеко сягає торговля кавказкою нафтою, видко із слїдуючого: Із згаданого повисше числа вивезено найбільше до Анґлії, відтак до Австро-Угорщини, а дальше до Туреччини, Греції, Бельґії, Італії, до краів придунайских, до Голяндиї, Німеччини і Франциї з Альжіром, до Мальти і Портуґалії, а всего разом 420.403 бочок. Прочих 206.202 бочок вивезено до Індиї, Сияму, Бірми, Хіни і на Филипиньскі острови. В 1904 р. вивезено вже лиш через Баку аж 75,514.000 пудів або кругло 1,236.900 бочок. Сих кілька чисель дає чей досить ясне понятє о величинї нафтового промислу в Баку і торговлї кавказкою нафтою.

Вернувши з Балаханів, поїхали ми ще оглянути менше нафтове жерело, положене о 5 верст від міста на захід. Оно називає ся Бібі-Ейбад і лежить над самим морем в жолобі при споді послїдних спадів кавказких гір. Тут показали нам найзамітнїйше жерело, нафтове буркало, котре пущене бє на 53 метрів високо в гору. Єго вивертїли в однім роцї до глубини 431 метрів і оно виливало ропу без перерви через чотири місяці. З початку давало оно що дня 800.000 пудів або около 131.000 бочок ропи; тепер дає ще лиш двайцяту часть з того або 40.000 пудів (655 бочок). Ропа, яка тут виплиає, єсть темнозеленавої краски і дуже подібна до гноївки з сильним запахом нафтовим. Тут, як і на всїх полях нафтових, особливо же близько жерел а так само також і в рафінериях не вільно курити, щоби случайно де не займила ся нафта і не припало до великого огню або й вибуху. На полях, де вертять за нафтою, не уставляють навіть парових машин близько місця, де вертять, а силу пари спроваджують досить здалека.

Діри вертять тут в мілкім піску, котрий

пос. Вольфа, особливо же против відосланя внесеня о відокремленю Галичини до комісиї без першого читаня.

(Пос. Вольф: В такім случаю мусимо шукати иньшої дороги. Дуже нам прикро, що вам зле діє ся, але мусимо думати о собі. — Пос. Брайтер: Прийдьте на кілька днів до Галичини і спробуйте особисто. — Пос. Вольф: Дякую дуже!)

Пос. Брайтер: Президент міністрів бар. Гавч говорив о вдячности правительства для Галичини, тимчасом правительство не зробило для краю нічого, а вдячним було лиш Колу польскому. То суть наслідки правліня кліки, наслідки політики з передної комнати. Предлога правительства мимо своєї нерівности означає для народу великий поступ. Галицкий нарід єсть мимо упертої аґітациї за предлогою правительства і готов ужити всіх средств, щоби узискати приналежні єму права.

На тім перервано дискусию. Пос. Шенерер заявив, що Всенімці відкидають пороблені їм в дорозі ласки пропозициї що до вибору до комісиї для реформи виборчої і не приймуть ніяких мандатів до тої комісиї. Всенімці, котрі самі одні стають щиро в обороні німецкости, зуміють і поза парляментом підняти борбу против замахів правительства в реформі виборчій. На зборах „диких“ послів Всенімці запротестують а евентуально возьмуть ся до обструкциї. — Пос. ґр. Штернберґ заявив, що звіт дневникарский о ході нарад предсідателів єсть неправдивий і що то звичайний маневр правительства. Віцепрезидент Жачек завізвав бесідника до порядку, а відтак засіданє закрито.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Теперішнє положенє в Росиї.

На вчерашнім засіданю палати послів закінчила ся остаточно дискусия над реформою виборчою і на внесенє пос. Ебенгоха передано предлогу правительства маючій вибрати ся комісиї для реформи виборчої. На внесенє пос. Штайнвендера постановлено, що дотична комісия має складати ся з 49 членів. Дальше ухвалено 151 голосами против 55 внесенє пос. Абрагамовича, щоби предлогу правительства в справі охорони свободи виборів передати також комісиї виборчій. Предлогу правительства в справі зміни закона о ненарушимости посольскій передано на внесенє пос. Ебенгоха комісиї конституцийній а правительственну предлогу о реґулямінї палати передано комісиї реґуляміновій. При сій нагоді завела ся остра перепалка межи пос. Вольфом а віцепрезидентом Жачком. Опісля ухвалила палата закон чековий і розпочала дискусию над предлогою правительства о підвисшеню емеритури для цивільних урядників державних і учителів. Дискусию над сею предлогою по промові референта Лупула перервано і закрито засіданє а слідуюче назначено на второк.

З Кола польского вибрано до комісиї для реформи виборчої послів: Д. Абрагамовича, М. Бобжиньского, Ем. Бика, В. Дідушицкого, Ст. Ґломбіньского всіх 48 голосами на 53 голосуючих; 47 голосів віддано на о. Пастора, 44 на проф. Стажиньского, а 5 карток віддано порожних. Пос. Рошковский подав відтак до відомости, що рада міста Дрогобича завізвала єго телєґрафічно, щоби поробив заходи, аби місто, котре має звиш 30.000 жителів вибирало окремо посла.

„Fremdenblatt“ пише: В ческих часописях появили ся в послідних днях кілька разів донесеня о інтриґах міністра справ заграничних ґр. Голуховского против теперішного проєкту реформи виборчої. Також підчас ґенеральної дискусиї над предлогою почулись зі сторони одного з послів слова о „тайних нарадах“, котрі відбувають ся у ґр. Голуховского і о заговорах против прав народу, котрі творять ся під єго покривом. Єсьмо уповажнені заявити, що вість та від початку до кінця основана на видумках. Хто знає особу нашого міністра справ заграничних, ані на хвилю не буде сумнівати ся, що подібні махінациї суть єму зовсім чужі.

Положенє в Росиї стає знов дуже непевне і грізне, а з ріжних сторін надходять вісти, що заносить ся на нову, сим разом ще страшнійшу, як попередну революцию. Загально припускають, що коли не перед великодними сьвятами, то певно на сьвята вибухне страшна революция. До того причиняє ся не лиш страшна лютість, з якою власти стараються ся здушити всякий свобіднійший рух, але також і поступованє правительства в справі Думи і виборів до неї а відтак ще й аґітация прихильників давного ладу.

З Москви доносять, що на довший спокій не можна числити а противно загально припускають, що ще перед сьвятами а найдальше на Великдень вибухнуть розрухи, приготовлювані не лиш революціоністами, але також прихильниками „давного ладу“. Щораз голоснійше говорять про контрреволюцию, котру хочуть викликати бувший редактор „Моск. Ведом.“ і Крушеван, котрі стали верховодами реакцийних елементів. Провокацийні відозви, які друкувала поліция в Петербурзї, що правда сконфісковано в обох столицях, але на провінциї, особливо же в Киеві і Міньску роздають їх величезними масами.

До революцийного руху в полудневих сторонах причинило ся немало також і страченє Шмідта в Очакові. В Севастополи настало в наслідок того межи моряками таке заворушенє, що власти войскові держать на кріпости заєдно в поготівли пушки звернені на касарню моряків. Залога „Потемкіна“ не хотіла кілька днів тому назад виходити на беріг в обаві, щоби єї не арештовано. Комендант міста наказав виступати против всякого, хоч би найменшого руху з як найбільшою строгостию. В місті настало велике занепокоєнє. В Одесї вся молодїж носить жалобу по Шмідті, а в Петербурзї збирають вже складку на памятник для него на острові Березань.

В Петербурзї удержуєсь уперто чутка, що ґр. Вітте позістане на своїм становиши лиш до скликаня Думи а відтак або стане президентом ради державної або усуне ся зовсім від житя політичного. Єго наслідником має стати Коковцев, котрий прилучив ся до реакцийної партиї.

Новинки.

Львів, дня 24-го марта 1906.

— **Іменованя.** II. Управитель міністерства торговлї іменував почтових секретарів Ів. Калковского і Ів. Поповича у Львові почтовими радниками.

— **Підмоги для учителів.** Ц. к. крайова рада шкільна перевела вже розділ 400.000 корон котра то сума відповідно до рішеня сойму була призначена на одноразові запомоги для учителів

більше або менше перемочений ропою лежить великими купами довкола мов би той, що єго вітер наносить. В заглубинах творить ропа калюжі або таки малі ставки, як приміром коло згаданого буркала. Недалеко від сего ставку провертіли діру на 16 метрів глубоку. Тут показали нам в споді ропу в той спосіб, що малим зеркальцем пустили сьвітло сонця аж на сам спід. В другім місци, також недалеко від згаданого буркала, провертіли діру в піску, широку в горі на 20 цалів. Наконець в третім місци недалеко буркала довертіли ся жерела, з котрого тепер черпають ропу за помочию смокавки. В жерело спускають аж на дно велику руру а скоро она ціла нассе ся ропи, витягають єї на верх і спускають з неї ропу до рури, котрою она спливає відтак аж до резервоара.

Вертаючи назад до міста, поступили ми ще до великого заведеня, де парогонять морску воду, котра має в собі майже півтора проценту соли. З водою до питя в Баку великий клопіт, бо тут не можна нігде добути чистої води. В сім заведеню виробляють отже що дня около 700.000 літрів чистої води до питя і всілякого домашного ужитку. З одної части тої води виробляють в сусідній фабрици штучний лїд. За топливо до парогоненя води уживають також масуду. Оглянувши ще нові доки недалеко фабрики леду і придивившись, як там направляють кораблї, вернули ми назад до міста а пообідавши, почали лагодити ся в дальшу дорогу.

3. З Баку до Ерівана і Ечмядзіна.

Дальшою цілию нашої подорожі був вірменьский край і єго столиця Ерівань а головно Ечмядзін, столиця церковного і духовного житя Вірмен і резиденция вірменьского патріарха або католікоса. Нас ждала далека дорога, бо треба було їхати через Єлисаветполь до Тифліса а звідси через Александрополь аж до Ерівана. З Баку аж до Тифліса єсть рівно 500 верст (одна верста має 1 кільометр і 67 метрів) і треба їхати цілих 18 годин. Зразу їде ся зелїзницею вздовж берегів Каспійского моря. Вид, який нам тут представляє ся, єсть досить сумний і невідрадний. Як далеко сягнути оком аж до моря, що синїє ся гень далеко на всході, земля всюди пуста, сіра, спалена. Коло деяких стаций, видко, пробовали засіяти землю травою та позасаджувати цьвітами і деревами, але то не дуже удало ся, бо вся ростинність виглядає нуждена і зниділа. Людских осель мало тут видко а ще менше якихсь управлених нив. Часом покаже ся якийсь їздець на верблюді або кілька обідраних і замащених хлопців, що женуть череду овець перед собою.

Аж коли минемо стацию Отделенїв, краєвид трохи зміняє ся, бо тут вже в'їзджаємо на розлогі степи а відтак і в урожайну долину ріки Кури. Але й тут ще земля місцями пуста, бо глиниста і піскувата, а лиш там, де вже чорнозем, видко буйну траву, на котрій випасають ся величезні стада коний і череди овець, котрі часами числять і по 15.000 штук. Понад рікою тягнуть ся місцями добре управлені поля засіяні по більшій части пшеницею і ячменем, а близше Єлисаветполя управляють навіть і риж та виноград. Майже в половині дороги до Тифліса доїзджаємо до столиці єлисаветскої ґуберниї, до міста Єлисаветполя, званого також по татарски Ганджа від ріки Ганджа, на котрої обох боках оно розложило ся. Місто се, обведене старими мурами, зліпленими глиною має, зовсім характер ориентальний і нема в нім крім 5 вірменьских церков і 10 татарских мошей нічого замітнійшого. Жителї міста, котрих тут єсть около 25.000, по найбільшій части Татари і Вірмени.

(Конець буде).

народних шкіл в цілій Галичині. Розділ відбув ся на основі виказів, присланих із всіх шкільних округів. Згадані запомоги в висоті 100 до 150 корон признано 3166 особам, при чім краєва рада шкільна звертала перед усім увагу на учителів вітців численної родини. Тепер находять ся дотичні акти в рахунковім департаменті Намістництва, звідки в найблизшім часї будуть переслані до поодиноких окружних рад шкільних, а відтак наступить виплата асигнованих запомог.

— **Дрібні вісти.** Речинець до рукоположеня львівскій епархії назначений на день 29 марта . р. Кандидати мають того дня явити ся лично митрополичім ординарияті. — Місто Краків вчислять тепер 101.789 мешканців. — Є. В. Цїсар іменував радниками двора при найвисшім судовім трибуналї у Відни: Николая Герасимовича і Вол. Вілького зі Львова та дра Юл. Морельовского з Кракова. — Є. В. Цїсар надав рахунковому ревідентови в дирекциї домен і лїсів Володисл. Найсерови, титул і характер рахункового радника. — Помер Казимир Ройовский, властитель Гуменова, калуского повіта і б. посол до ради державної, у Львові, в 56-ім році житя.

— **Нова ґімназия.** Із Станиславова доносять, що з початком нового шкільного року 1906/7 буде там отворена нова польска ґімназия. Єї поміщенє буде находитись в дотеперішнім ґімназияльнім будинку і в камениці кредитового банку. Введенє другої ґімназиї наступить в той спосіб, що часть учеників із всіх вісьмох кляс, котрі впишуть ся до еству́ючої вже ґімназиї, буде приділена до нової ґімназиї, котра буде мати окремого управителя.

— **Репертуар руского театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim, улиця Бернштайна). В суботу дня 24-го марта „Наталка Полтавка", оперета в 3-ох діях Ів. Котляревского. — В неділю дня 25-го с. м. „Мартин Боруля", комедия в 5 діях Карпенка-Карого. — Початок представлень точно о $7\frac{1}{2}$ годині вечером. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 корон.

— **Комітет будови народного руского театру** у Львові відбув засїданє дня 9-го н. ст. марта с. р. під проводом голови д-ра Костя Левицкого, — на котрім полагодив отсї справи: 1. На предложенє контрольора проф. Петра Огоновского принято до відомости замкненє рахунків з кінцем лютого 1906 р., яке виказало загальний стан приходів на будову театру в сумі: 177.344 К 29 с., а загальний стан розходів в сумі: 182.966 К 13 с. Виказаний недобір в квоті 5.621 К 84 с. покрили члени комітету будови театру на разї особистими позичками. 2. На предложенє проф. Івана Левиньского одобрено подрібні пляни будови театру і конторис на загальну суму: 600.000 К, предложені віденьскою фірмою Фельнера і Гельмера. 3. Рішено виплатити фірмі Фельнера і Гельмера першу рату в квоті: 8.000 К. 4. Постановлено предложити пляни будови театру маґістратови міста Львова в цїли виєднаня концесиї на будову театру. 5. Припоручено перевести дальшу нівеляцию театральної площі та оголосити продаж зайвих парцель.

— **Сукровиця против запаленя легких.** Послїдне число „Wiener klinische Wochenschrift", органу ц. к. товариства лїкарів, приносить на чільнім місци наукову статю д-ра Зиґфрида Тавбера про успішне лїченє запаленя легких сукровицею. Ту хоробу, яка, як звістно, находить свої жертви в кругах сильного і фізично працюючого населеня, лїчено доси після загальних метод симптоматично. З помочию сукровиці, виготовленої і випробованої проф. Вайхсельбавмом, удало ся вилїчити найтяжші случаї запаленя легких. Той лїк принесе людскости велику поміч, як лише війде в уживанє.

— **Горяча кров.** В часї оногдашних нарад італїяньского парляменту розпочала ся з незвістної причини сварня між послами з Сицилїї Аріджі'м і Тульчі'м. Заки присутні могли їм перешкодити, оба посли кинули ся на себе і почали бити ся на кулаки. Вкінци оба повалили ся на землю, видираючи собі волосє. Лиш з великим трудом удало ся парляментарній службі розділити роз'ярених Сицилїйців.

— **Великий готелевий картель** приготовляють Американці. Директор найбільшого новойорского готелю „Вальдорф Асторія", Гіліярд, приїздить сего тиждня до Анґлїї, аби переговорювати з европейскими капіталїстами. Капітал має обіймити 50 міліонів долярів, т. є. 250 міліонів корон, а буде уміщений в 150 готелях, з котрих 100 в Америці, а 50 в Европі. Перший европейский готель буде збудований в Парижи, а відтак прийде черга на инші столиці, найбільші міста і купелеві заведеня. Опроцентованє капіталу буде тим певнїйше, що всякі потреби будуть заспокоєні меншим коштом як звичайно; купованє обстави, біля, порцеляни і т. ин. на такі величезні розміри, обнизить очивидно цїну товарів. Картелеве товариство має намір закупити також деякі, вже еству́ючі великі европейскі готелї і заплатить за них акциями. Дотеперішний властитель міг би полишити ся на становищи управителя під контролею головного заряду, котрий має завідувати всїма підприємствами.

— **Ограбленє банку в Москві** в білий день наробило великої сензациї в цїлім сьвітї. Кажуть, що були то революціонери, котрі напали на банк. „Нов. Гремя" доносить іменно, що якісь молоді люди з інтеліґенциї впавши до банку, заявили урядникам, що приходять з припорученя революцийного комітету і що в случаю хоч би найменшого опору кинуть бомби, котрі мають при собі. Застрашивши урядників, взяли ся они вовсїм холоднокровно випорожнювати каси. Виходячи з банку, лишили на столї три бомби. Знатоки розслїдили ті бомби і орекли, що наслїдки вибуху могли бути страшні. Після инших вістий річ так мала ся: Около пятої години по полудни, коли директори і часть урядників та возьні були у відділї касовім, увійшло двох якихсь молодих людий в шапках і пальтотах, та стали ходити по сали. Їх візвано, щоби вийшли а коли они не хотїли того зробити, приступив до них цивільний аґент полїцийний і хотів їх арештовати. Нараз на даний знак увійшло головними і бічними дверми двайцять молодих людий узброєних в револьвери і пістолети, а декотрі мали бомби висячі на дротах причіплених до ґузиків. Они розоружили полїциянтів, поперетинали дроти від телєфонів, а поклавши на столї бомбу з запаленим льонтом, загрозили урядникам, що висадять цїлий банк у воздух, скоро хтось зважить ся ставити опір. Відтак заявили директорови, що приходять від революцийного комітету по гроші на революцийні цїли і поотвиравши витрихами зелїзні каси, забрали з них 5200 рублїв золотом і 876.000 рублїв банкнотами. Опісля зажадали від возьних шнурків і паперу, поробили малі пачки, подїлили їх між себе і загрозивши урядникам, що згинуть, скоро хтось з них перед 15 мінутами заалярмує полїцию, вийшли з банку. Аж по хвили один з возьних вибіг на улицю і дав знати. Зробило ся збіговище, але за напастниками вже й слїд був пропав.

† **Помер** сими днями Айталь Грегорович, купець в Кутах.

Телеґрами.

Відень 24 марта. Нинї розпочали ся наради конґресу для охорони прав жіноцтва. Прибуло около 50 делєґаток з Австриї і Німеччини. Наради мають тревати три днї.

Петербург 24 марта. Вчера відбула ся розправа перед судом воєнним в справі нападу на державну касу ощадности на проспектї Забалканьскім в Петербурзї дня 13 лютого с. р. Одного з обжалованих засуджено на 20 лїт робіт примусових, а 5 на смерть через повішенє, з того 3, котрі не признали ся до вини поручено ласці царя.

Білград 24 марта. „Штампа" доносить, що пять членів комісиї, покликаної до випробованя всїляких систем гармат, заявило ся за фабрикою Крезота а пять за фабрикою Скоди.

Берно швайцарске 24 марта. Рада державна ухвалила $10\frac{1}{2}$ міліона франків на збільшенє запасів муніциї і 670.000 франків на нове узброєнє для ґірского войска.

Петербург 24 марта. Чинну службу моряків знижено до 5 лїт.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 23 марта:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·10 до 8·25; жито 5·80 до 6·—; овес 6·70 до 6·90; ячмінь пашний 6·— до 6·30; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 8·25 до 8·75; бобик 6·30 до 6·70; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 60·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 70·— до 80·—; тимотка 22·— до 26·—.

НАДІСЛАНЕ.

ОГОЛОШЕНЄ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. (Телефона ч. 527).